

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 4/2014-59

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 23. apríla 2014 o žiadosti generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 325/12-25 z 2. decembra 2013 o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Okresného súdu Bardejov K. K. podľa čl. 136 ods. 2 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky s poukazom na § 74e ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov a § 231 písm. j) Trestného poriadku takto

r o z h o d o l :

Návrh generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1 GPt 325/12-25 z 2. decembra 2013 o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Okresného súdu Bardejov K. K. **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. decembra 2013 doručená žiadosť generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) č. k. IV/1 GPt 325/12-25 z 2. decembra 2013 na základe čl. 136

ods. 2 prvej vety Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s poukazom na ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu Okresného súdu Bardejov K. K. (ďalej len „sudca“) pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona na tomto skutkovom základe:

„01. 01. 2012 v čase o cca 02.00 hod. v katastrálnom území obce Liptovská Porúbka pred objektom centrálnej chaty rekreačného strediska Liptovia Resort v okrese Liptovský Mikuláš prevádzkovateľa spol. Glosinvet s. r. o. Kúpeľná č. 3815/36A Bardejov bezdôvodne fyzicky napadol J. M. takým spôsobom, že ho mal jedenkrát udrieť päťou do oblasti tváre, následkom čoho tento spadol zadnou časťou tela na varnicu s čajom a keď ležal na zemi, druhý útočník ho mal odtiahnuť vedľa centrálnej chaty a tam ho mala skupina piatich mužov bezdôvodne kopať do celého tela, pričom jeden z týchto útočníkov poškodenému kľakol na krk a päťou ho mal opakovane udierať do oblasti tváre. Týmto konaním malo byť poškodenému J. M. spôsobené zranenie podľa znaleckého posudku J. D., súdneho znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia: otras mozgu s pretrvávajúcim bolesťou hlavy v rámci možného postkomočného syndrómu, pomliaždenie tváre s opuchom a krvným výronom jarmovej oblasti obojstranne s odreninou vpravo; pomliaždenie očnej gule vpravo s pouřazovou poruchou zorného poľa vpravo, dvojitým videním podozrením na krvný výron za očnou guľou a možným poškodením zrakového nervu retrobulbárne; pomliaždenie sedacej časti vpravo s opuchom počínajúcim krvným výronom; pomliaždenie brušnej steny a podozrenie na pomliaždenie obličky vľavo s mikroskopickou prítomnosťou červených krviniek v moči. Primeraná doba na liečbu týchto zranení bola znalcom určená na 4 týždne, t. j. od 01. 01. 2012 do 30. 01. 2012.“

V žiadosti generálneho prokurátora sa ďalej uvádza:

„Na základe doposiaľ vykonaných dôkazov je možné konštatovať, že podozrivý K. K. na silvestrovskom podujatí v Slovakia Resort 01. 01. 2012 okolo 02.00 hodine fyzicky napadol J. M. spoločne s inými osobami (L. H., K. S. a I. A.) a spôsobil mu vyššie popísané

zranenie tváre, ktoré si vyžiadalo liečenie po dobu štyroch týždňov, pričom poškodený J. M. bol obmedzený v obvyklom spôsobe života od 01. 01. 2012 do 31. 03. 2012.

Toto konanie je protiprávnym konaním a mohlo by napĺňať pojmové znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odseku 1 Trestného zákona, eventuálne so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 odseku 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, zločinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví.

Podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, prečinu výtržníctva sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Fyzické napadnutie úderom päste do tváre je nepochybne násilným prejavom a s ohľadom na jeho následky ho možno považovať za hrubé porušenie práv iných osôb.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie, t. j. normálna funkcia ľudského tela vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov, ktoré sú potrebné k náležitej činnosti.

Podľa súdnej judikatúry môžeme za ublíženie na zdraví považovať takú poruchu zdravia, ktorá sťažuje postihnutému obvyklý spôsob života, výkon obvyklej činnosti alebo má iný vplyv na obvyklý spôsob života a to nielen po krátku, celkom prechodnú dobu. Vo všeobecnosti platí, že nemožno jednoznačne stanoviť nejakú minimálnu dobu, po ktorú musí poškodenie zdravia trvať, aby ho bolo možné považovať za ublíženie na zdraví. Sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného nesmie teda trvať iba krátky čas, ktorý predstavuje dobu šiestich dní. Preto, ak je obvyklý spôsob života poškodeného sťažený minimálne sedem dní, spravidla ide o ublíženie na zdraví (R 16/1986). Ak by obvyklý spôsob života poškodeného bol narušený po dobu najmenej 42 dní (§ 123 ods. 4 TZ), ide o ťažkú ujmu na zdraví.

Prečin alebo zločin ublíženia na zdraví je úmyselným trestným činom, pričom úmysel sa musí vzťahovať ku všetkým znakom tejto skutkovej podstaty. Pre preukázanie zavinenia páchatel'a sa tu vyžaduje, aby jeho úmysel smeroval aj k spôsobeniu následku, teda ublíženiu na zdraví, alebo spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví.“

Ústavný súd zaslal žiadosť generálneho prokurátora na vyjadrenie sudcovi. Zároveň mu poskytol možnosť vyjadriť sa k žiadosti aj ústne na neverejnom zasadnutí pléna ústavného súdu.

Ústavnému súdu bolo 30. januára 2014 doručené písomné vyjadrenie sudcu k žiadosti o vydanie súhlasu na trestné stíhanie, v ktorom okrem iného uviedol:

«23. 1. 2014 mi bola doručená výzva Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) spolu so žiadosťou Generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie „pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona“.

24. 1. 2014 a 27. 1. 2014 som na ústavnom súde nahliadol do vyšetrovacieho spisu, ktorý je pripojený k žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie.

K predmetnej veci uvádzam tieto skutočnosti:

Plne si uvedomujem pojem imunity sudcov, ktorej podstatou je zaistiť predovšetkým nezávislosť rozhodovania sudcu a posilňovať jeho občiansku odvahu rozhodovať v súdnych konaniach len na základe ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv.

Uvedomujem si, že tak ako súdna a sudcovská nezávislosť, ani systém ich právnych záruk nie sú samoučelné, ale slúžia pre praktické potreby výkonu súdnictva.

Uvedomujem si, že skutok, pre ktorý generálny prokurátor žiada ústavný súd o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie, nesúvisí priamo s výkonom mojej funkcie sudcu, avšak uvedením argumentov sa budem snažiť presvedčiť ústavný súd o tom, že moja trestnoprávna imunita nemá v danom prípade podobu výhody, ale je premietnutá do môjho ústavného práva, aby o žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie rozhodol nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti.

Trestnoprávna imunita chráni sudcu nielen pred atakmi a snahami ovplyvniť rozhodovanie a rozhodnutie sudcu, ale chráni ho aj pred takými atakmi, ktorých výsledkom je kompromitácia, sociálna a profesijná likvidácia sudcu. Medzi tieto ataky nepochybne patrí aj zneužitie prostriedkov trestného práva.

Trestné stíhanie sudcov predsa nemôže byť iba v rukách policajtov, pretože takýto stav by znamenal prejav policajného štátu.

Zastávam názor, že uvedené trestné konanie je útokom na moju profesijnú integritu a morálny profil.

Vyslovujem svoje presvedčenie, že vydaniu súhlasu na moje trestné stíhanie bránia tieto skutočnosti:

1. absencia dôvodného a reálneho podozrenia zo spáchania trestného činu, ktorá je výsledkom nedôsledného a neobjektívneho procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní

2. nedostatky v obsahových náležitostiach žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie

3. konanie osôb a ich snaha o moju profesijnú a funkčnú degradáciu

Ad I:

Ako právnik viem, že v konaní podľa čl. 136 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nie je úlohou ústavného súdu nahrádzať právomoc všeobecného súdu rozhodujúceho o vine a treste, ani uskutočňovať dokazovanie ohľadom mojej viny, avšak vyslovujem presvedčenie, že ústavný súd v takomto konaní vyžaduje, aby žiadosť generálneho prokurátora a predložený vyšetrovací spis svedčili o tom, že boli dodržané základné štandardy trestného konania. To sa predovšetkým týka rozhodnutia, na základe ktorého bolo začaté trestné stíhanie. Takéto rozhodnutie, na ktoré má nadviazať vznesenie obvinenia konkrétnej osobe, musí byť presvedčivé a musí sa opierať o sústavu objektívnych dôkazov, čo znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu musí byť rozumným spôsobom odôvodnené. Nie je predsa mysliteľné, ak rozhodnutie a tendenčný procesný postup orgánov činných v trestnom konaní vykazuje tieto flagrantné nedostatky:

Nepresvedčivý opis skutkového deja, ktorému chýba kontinuita a logika.

Poškodeného som mal údajne jedenkrát udrieť päťou do tváre, avšak popis ďalšieho môjho konania (s trestnoprávnymi následkami) v spolupáchateľstve s ďalšími osobami je

rozptýlené a dostatočne nepreukázané vykonanými dôkazmi, keď sám poškodený pri svojom výsluchu 2. 10. 2012 tvrdil, že potom, čo ho mali udierať ďalší piati útočníci, ja som ho už nemal udierať.

Tendenčná a pochybná výpoveď poškodeného.

Ten vo svojej skoršej výpovedi tvrdí, že som mal byť v skupine útočníkov, ktorý ho po mojom prvom údere fyzicky napádali a vo svojej druhej výpovedi už explicitne tvrdí, že ja som ho už ďalej nemal napádať. Poškodený mi teda pripisuje len jeden úder a nevysvetľuje rozpornosť týchto svojich tvrdení, a teda svojej prvej a druhej výpovede.

Pochybný popis mojej osoby ako útočníka (páchatel'a).

Zo žiadosti generálneho prokurátora vyplýva, že poškodený uviedol, že mám silnejšiu postavu, čo nezodpovedá skutočnosti, keďže som skôr atletickej postavy.

Po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu som však zistil, že prezentovanie mojej osoby v žiadosti generálneho prokurátora nezodpovedá celkom obsahu výpovede poškodeného M. z 31. 1. 2012. pretože ten vo svojej výpovedi celkom určito uvádza, že som mal oblečenú červenú lyžiarsku bundu, ktorá mala byť drahá, keďže ako uviedol, on sa v lyžiarskom oblečení vyzná a mala mať „kožušinový límec“. Generálny prokurátor však do svojej žiadosti už presný popis môjho oblečenia neprevzal, keďže „kožušinový límec“ vynechal.

Ja som totiž na sebe v inkriminovanom čase mal červenú perovú vychádzkovú bundu bez „kožušínového límca“.

Taktiež z výpovede svedka B. vyplýva, že ma opísal ako osobu zavalitej postavy. Ako som už uviedol, tento popis nezodpovedá a nikdy nezodpovedal skutočnosti.

Chaotické závery znaleckého dokazovania, na ktoré sa odvoláva generálny prokurátor vo svojej žiadosti a z ktorých jasne nevyplýva, ktorý úder mal spôsobiť to - ktoré zranenie. Polemika znalca o určitosti zranení poškodeného a o tom čím mali byť poškodenému tieto zranenia spôsobené už v žiadosti generálneho prokurátora chýba. Navyše vyjadrenia znalca typu „podozrením na krvný výron“, či „podozrenie na pomliaždenie obličky“ umocňujú pochybnosti o určitosti týchto zranení. Predsa znalecké dokazovanie musí byť exaktné s presvedčivými závermi, čo sa však nedá tvrdiť o znaleckom posudku J. D. a ani jeho doplnení.

Tendenčnosť a neobjektívnosť vedenia trestného konania.

Žiadosť generálneho prokurátora je obsahovo výslovne zameraná na výsluchy osôb, ktoré svedčili proti mne (J. M., J. M., Z. Č. a O. B.). Pritom pokiaľ ide o druhú menovanú, je to manželka poškodeného a ďalší dvaja sú ich kamaráti, ktorí s nimi mali tráviť silvestrovské oslavy.

Naopak v tejto veci neboli realizované všetky výsluchy dôležitých svedkov - nikdy nebol vypočutý M. H., s ktorým som v čase vyšetrovanej udalosti bol v stane spolu s jeho manželkou T. H. a D. F. Pritom vo svojej druhej výpovedi som pred vyšetrovateľom uviedol, že v čase vyšetrovanej udalosti som sa ja nachádzal v stane spolu s manželmi H. a D. F. Žiadal som, aby tieto moje tvrdenia boli preverené ich svedeckými výpoveďami. Okrem výsluchu T. H. sa tak nestalo.

V tejto súvislosti musím poukázať na zásadný nedostatok v žiadosti generálneho prokurátora, ktorý v rozpore s mojou výpoveďou mylne uvádza, že „v čase zábavy“ som sa nachádzal v stane. Nebolo to však v čase zábavy, ale v čase vyšetrovanej udalosti, čo som jednoznačne uviedol vo výpovedi z 22. 4. 2013 (generálny prokurátor nesprávne uvádza 22. 4. 2012, pozn.).

Po nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu som zistil, že M. H. nebol vypočutý ako svedok vôbec.

Vo vyšetrovacom spise sa nachádza list D. F. z 18. 5. 2012, v ktorom žiada doplniť svoju svedeckú výpoveď a v ktorom výslovne uvádza, že v čase vyšetrovanej udalosti sa nachádzal mimo incidentu v stane, kde okrem iných som bol aj ja. Orgány činné v trestnom konaní porušujú zásadu podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku túto skutočnosť vôbec nepreverili jeho svedeckou výpoveďou!!!

V tomto smere generálny prokurátor do svojej žiadosti prevzal len dôkazy svedčiace proti mne a dôkazy, ktoré mali byť v môj prospech ODIGNOROVANÉ. Uspokojil sa len so svedeckou výpoveďou T. H., zatiaľ čo svedecké výpovede zamerané proti mne uprednostnil a venoval im výrazný priestor a pozornosť!!!

Navyše aj generálny prokurátor v žiadosti uvádza, že svedkyňa T. H. uviedla, že po incidente sa dozvedela, že ku konfliktu mohlo dôjsť medzi M. a inou osobou, ktorá mala byť so mnou v partii. Samotná svedkyňa H. uvádza, že táto osoba mala mať na sebe šedú bundu s kapucňou a golierom. Túto skutočnosť orgány činné v trestnom konaní nepreverili!!!

Generálny prokurátor vo svojej žiadosti uvádza, že svedkyňa C. (dnes M.) ma v priebehu výsluchu opoznala ako prvého útočníka, a to na fotografii zo silvestrovskej zábavy. Generálny prokurátor už však mlčí o tom, že pri rekognícii ma táto svedkyňa vôbec NEOPOZNALA!!!

Z toho jednoznačne vyplýva snaha orgánov činných v trestnom konaní „stoj čo stoj“ aj za cenu porušenia jednej zo základných zásad trestného konania zakotvenej v § 2 ods. 10 Trestného poriadku preukázať, že som sa mal skutku dopustiť. Takýto postup však nemôže zaručiť spravodlivé rozhodnutie vo veci, ktoré predpokladá práve citované ustanovenie Trestného poriadku.

Nevykonanie zásadných dôkazov pred žiadosťou o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie.

Pre odstránenie rozporov vo výpovediach svedkov neboli vykonané konfrontácie za účelom ustálenia dôvodnosti môjho podozrenia zo spáchania trestnej činnosti. Nikdy nebola vykonaná konfrontácia medzi mnou ako údajným páchatelom a poškodeným M. a podobne. Zastávam názor, že orgány činné v trestnom konaní musia disponovať jednoznačnými, nespochybniteľnými a nerozpornými dôkazmi na to, aby vznesli obvinenie konkrétnej osobe. Nemožno predsa akceptovať, aby orgány činné v trestnom konaní reparovali u dopĺňali nedostatky vo svojom procesnom postupe až po vznesení obvinenia konkrétnej osobe, teda mne.

Verím, že trestnoprávna imunita sudcov má svoje opodstatnenie a význam aj (a práve) v takýchto prípadoch vyznačujúcich sa neúplnosťou dôkazov, ktoré tvoria súčasť vyšetrovacieho spisu a ktoré generálny prokurátor prevzal do svojej žiadosti o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie.

Uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú, že neexistujú dôkazy o dôvodnosti môjho podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, pretože som sa jej nedopustil. Žiadosť generálneho prokurátora, ako aj uznesenie o začatí trestného stíhania sú vágne.

Podľa môjho názoru je trestný proces vykonávaný s motiváciou zneužiť prostriedky trestného práva voči mojej osobe.

Na margo uvedeného by som chcel dodať, že o DILETANTIZME postupu orgánov činných v trestnom konaní svedčí aj obsah výpovede svedka Š., ktorý na otázku policajta, či

tam bol prítomný aj M. S. (ide o štátneho tajomníka Ministerstva vnútra SR, pozn.), tento uviedol, že ho tam videl.

K tomu mi nedá neuviesť, že M. S. tam vôbec nebol, ale bol tam prítomný M. S.

Navyše z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že M. S. mal byť opakovane vypočutý ako svedok, avšak k jeho druhému výsluchu orgán činný v trestnom konaní nepristúpil.

Ad 2:

Zároveň by som chcel poukázať na obsahový nedostatok v žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie spočívajúci vtom, že v jej „výroku“ ma žiada vydať na trestné stíhanie pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona (str. 1), avšak v závere odôvodnenia tejto žiadosti (str. 11) uvádza, že skutok „bude právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.“ Navyše na str. 9 žiadosti generálny prokurátor uvádza, že v mojom prípade by mohlo ísť aj o jednočinný súbeh prečinu výtržníctva „eventuálne“ so zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Som presvedčený, že k obsahovým náležitostiam žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu patri aj jednoznačná právna kvalifikácia trestného činu, pre ktorý sa vydanie súhlasu na trestné stíhanie žiada.

Zo žiadosti generálneho prokurátora nepochybne vyplýva, že jednoznačná právna kvalifikácia trestného činu, pre ktorý sa vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie žiada, ABSENTUJE.

Ad 3:

Ku skutku, ktorý by sa mi mal klásť za vinu, by som chcel doplniť, že silvestrovskej zábavy z 31. 12. 2011 na 1. 1. 2012 som sa zúčastnil, ale napadnutie poškodeného M. som nevidel, pretože som sa nachádzal na inom mieste (v stane).

Keďže sa snažím nájsť začiatok a koniec „Ariadninej nite“, neustále sa snažím oživiť si spomienky na podrobnosti inkriminovanej udalosti.

Spomínam si, že po akomsi nedorozumení medzi inými osobami (ktoré som vôbec nepovažoval za podstatné) som vybehol zo stanu, kde som sa zdržiaval s manželmi H. a D. F. a následne som sa spolu s ostatnými snažil dohovárať znepokojeným účastníkom zábavy, aby sa neeskalovalo napätie a aby sa situácia ukludnila. O žiadnom konflikte, ktorý by mal spočívať vo fyzickom napadnutí M. som však nemal vedomosť.

Ako sa ukázalo neskôr, na moje nešťastie, na tejto akcii som mal oblečenú výraznú červenú vetrovku a ako jeden z mála čiapku na hlave.

Zároveň si spomínam, že v priebehu silvestrovskej zábavy (pred údajným incidentom) jeden z mojich kamarátov tam prítomných mi dal zahrať pesničku, ktorú DJ uviedol slovami asi v tom zmysle, že „a teraz hráme pre sudcu z Bardejova“. Rozpamätávam sa, že v tom čase na mňa bola upriamená pozornosť prítomných a nejaký muž v podnapitom stave mi povedal, skôr zakričal niečo v tom zmysle, že „aha to ty si ten štátny orgán!“ V danom okamihu a ani neskôr som tomu vôbec nevenoval pozornosť.

Po spätnom rekapitulovaní udalostí, ku ktorému som vzhľadom na okolnosti prípadu neustále nútený, sa domnievam, že tou osobou mohol byť poškodený M. Že to mohol byť on, som zistil až v súčasných dňoch po zhladnutí jeho fotografie na internete. Inak by som sa nad tým vôbec nezamýšľal a ani v najhoršom sne by ma nenapadlo, že práve tento človek ma označí za páchatela jeho fyzického napadnutia.

Z toho je zrejmé, že poškodený ma v priebehu zábavy s vysokou pravdepodobnosťou mohol fixovať, a to aj vzhľadom na výraznú červenú bundu a čiapku na hlave a moja prítomnosť sa v ňom zrejme mohla umocniť, respektíve zakoreniť v hlave, keď som dobehol na miesto nedorozumenia, ktoré sa konfliktom nedá ani nazvať. Inak si jeho konanie neviem vysvetliť.

Navyše z výpovedi svedkýň H. a P., ktoré vo svojej žiadosti uvádza aj generálny prokurátor, poškodeného M. si zo silvestrovskej zábavy pamätajú ako „v značne podnapitom stave“, respektíve „pod vplyvom alkoholu“.

Otázkou teda ostáva: Kto by bol lepším objektom (terčom) pre osobu, ktorá na seba rada priťahuje pozornosť, ak nie sudca? Justícia je už dlhodobo pod drobnohľadom verejnosti.

Potom, čo mi bola doručená žiadosť generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie, som prostredníctvom internetu zistil relevantné skutočnosti o

osobe poškodeného J. M. Ide o článok uverejnený na internetovej stránke www.pluska.sk 4. 2. 2009. V úvode tohto článku stojí: „Ozval sa nám bývalý vlekár zo zjazdovky v Liptovskej Porúbke, J. M. (24),...“ V tomto článku sa menovaný vyjadruje k incidentu, ku ktorému došlo v lyžiarskom stredisku Zapač a tvrdí, že k úmrtiu človeka by nemuselo dôjsť, ak by kompetentné osoby dbali na ochranu lyžiarov.

Mrzí ma, že ako príklad musím uviesť situáciu, pri ktorej zomrel človek, ale keď som si tento článok prečítal, nadobudol som dojem, že v prípade poškodeného ide o človeka, ktorý vyhľadáva medializáciu a rád sa stáva stredobodom pozornosti. V tomto článku sa nielenže vyjadruje k zodpovednosti osôb, ale jeho súčasťou je aj fotografia zachytávajúca podobizeň poškodeného.

Po zistení týchto skutočností mám podozrenie, že motívom konania poškodeného M. označiť ma za páchatel'a trestného činu mohlo byť zviditeľnenie sa na verejnosti, upútanie pozornosti, pritiahnutie záujmu médií. Myslím, že ak by sa jeho „úlovkom“ stal sudca, v súčasnej dobe predseda súdu, o senzáciu by v jeho prípade bolo postarané a v očiach verejnosti, ktorá justícii nie je priaznivo naklonená, by sa mohol stať „úbohovou obeťou bezcharakterného sudcu s amorálnymi hodnotami a neúctou k ľudskému zdraviu“.

A preto týmto svojím vyjadrením sa snažím preukázať, že takouto osobou nie som a že situácia, ktorá vznikla na silvestrovskej zábave, prišla asi niekomu vhod a vytvorila vhodnú pôdu pre kompromitáciu a diskreditáciu mojej osoby.

Je paradoxné, že pri medializácii tohto prípadu sa J. M. k tvrdenému incidentu odmieta vyjadrovať. „Nebudem sa k ničomu vyjadrovať, dohodol som sa tak s právnikom“, uviedol pre bardejovský korzár 22. 1. 2014...

V rámci mojich úvah o tom, prečo som sa ocitol v tejto nepriaznivej situácii, som hľadal odpovede na otázku: Kto by mal záujem na difamácii a profesijnej diskreditácii mojej osoby?

Podotýkam, že do funkcie predsedu súdu som bol vymenovaný exministerkou spravodlivosti Luciou Žitňanskou 1. 4. 2012.

Za zmienku podľa mňa stojí iniciatíva bývalého predsedu Okresného súdu Bardejov V. P. a jeho pokusy o moje odvolanie z funkcie predsedu súdu. So svojím podnetom, obsahom ktorého bolo spochybniť výsledky výberového konania na funkciu predsedu súdu, sa menovaný 20. 2. 2012 obrátil na ministerku spravodlivosti Slovenskej republiky. Tá sa s

jeho názorom nestotožnila. Jeho ďalší podnet o moje odvolanie z funkcie predsedu súdu z 2. 5. 2012 adresovaný Súdnej rade Slovenskej republiky, bol bez ďalšieho postúpený na vybavenie ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky Tomášovi Borecovi, ktorého postoj k danej záležitosti bol jednoznačný, keď s podnetom na moje odvolanie z funkcie predsedu súdu sa nestotožnil, čo bolo P. oznámené listom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sp. zn. 15733/2012/41 z 18. 5. 2012. Touto iniciatívou sa bývalý predseda súdu snažil o moje odvolanie poukazujúc na moje hlasovanie za členku výberovej komisie. Kompetentné orgány sa však s právnym názorom bývalého predsedu súdu nestotožnili...

V danom prípade sa vedie trestné konanie, ktoré s ohľadom na jeho predmet tvorí bežnú agendu spadajúcu do právomoci orgánov činných v trestnom konaní.

Podľa môjho názoru daná vec nie je skutkovo ani právne zložitá, no napriek tomu, že so značnými prieťahmi v konaní boli do apríla 2013 vykonané všetky dôkazy, o ktoré generálny prokurátor opiera svoju žiadosť o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie, táto však bola ústavnému súdu doručená až 4. 12. 2013, teda po uplynutí viac ako 7 mesiacov od relevantných procesných úkonov.

Aj toto časové hľadisko vyvoláva podľa môjho názoru pochybnosti o správnom pochopení § 1 Trestného poriadku, pretože si nemyslím, žeby celé konanie viedlo k spravodlivému potrestaniu osoby (ktorá nemá s celou záležitosťou nič spoločné) a taktiež si nemyslím, žeby počas neho boli rešpektované moje základné práva a slobody, minimálne základné právo na inú právnu ochranu, aj keď si uvedomujem, že v zmysle judikatúry ústavného súdu toto právo v trestnom procese svedčí osobe, ktorej bolo vznesené obvinenie. Orgány činné v trestnom konaní však so mnou počítajú ako s podozrivou osobou, a preto si myslím, že aj vo vzťahu ku žiadosti generálneho prokurátora o vydanie súhlasu na moje trestné stíhanie, môžem profitovať so záruk práva na spravodlivý proces. V mojom prípade ide len o ilúziu práva na spravodlivý proces, pretože ako som sa snažil preukázať, orgány činné v trestnom konaní označené právo úplne odignorovali.

Práve v spojitosti s absenciou súvislého trestného konania sa núka zaver o politicko-policajnej šikane mojej osoby, asi len z tohto dôvodu, že som bol menovaný za predsedu okresného súdu bývalou ministerkou spravodlivosti pani Žitňanskou.

V súčasnej dobe som spolu so svojou rodinou vystavený veľkému mediálnemu tlaku. Neviem si predstaviť ako ťažko budem preukazovať moju morálnu bezúhonnosť a ako ťažko mi niekto navráti na ctiutranie.

A to všetko len preto, že NIEKTO sa tak rozhodol...

Moje podozrenie o tom, že niekto má záujem na mojej kompromitácii umocňuje aj e-mail z 24. 1. 2014, ktorý bol z neznámej e-mailovej adresy odoslaný a adresovaný mojej sestre, ako aj mne a ministrovi spravodlivosti. Autor tejto e-mailovej správy ma upozorňuje že onedlho už nebudem sudcom...

Vážená pani predsedníčka, ctené plénum ústavného súdu, som mladý človek, ktorý má svoje túžby a svojím konaním ovplyvňuje svoj život či už v osobnej, rodinnej, ale aj pracovnej a profesijnej oblasti. Vykonštruovanie tohto trestného procesu ma však presvedčilo, že nestačí sa len snažiť a náležite sa správať, pretože príde moment ako tento, kedy sa človek ocitne v situácii, ktorú by nikdy, a to poznajúc sám seba, nepredvídal.

Aj keď som presvedčený, že moju nevinu by som v tejto veci vedel preukázať, „nálepky“ nejakého bitkára, či výtržníka sa už aj tak budem zbavovať len veľmi ťažko.

Predsa v právnom štáte sa nemôžem stať obeťou vykonštruovaného procesu, o charaktere a nedostatkoch ktorého som uviedol dostatok dôkazov.

Právo na súdnu ochranu zo strany ústavného súdu patrí aj sudcovi, ktorý v takomto type konania má právo preukázať, že jeho trestnoprávna imunita je opodstatnená a dôvody na vydanie súhlasu na jeho trestné stíhanie neexistujú.

Absurdnosť okolností celej tejto záležitosti by som azda vedel vyjadriť najlepšie slovami rímskeho básnika a filozofa Horatia Est modus in rebus, sunt certi denique fines, a teda že na všetko existuje spôsob, ale všetko má svoje hranice. V mojom prípade postupom orgánov činných v trestnom konaní a minimálne konaním poškodeného M. došlo k prekročeniu akýchkoľvek hraníc morálky, slušnosti a zákonnosti.

Preto sa s dôverou obraciam na ústavný súd, aby odoprel súhlas na moje trestné stíhanie na základe žiadosti generálneho prokurátora č. k. IV/I GPt 325/12-25 z 2. 12. 2013.

Zároveň vyhlasujem, že termín výsluchu stanovený na 26. 2. 2014 o 10.00 hod. beriem na vedomie a chcem sa ho zúčastniť.»

Na neverejnom zasadnutí pléna ústavného súdu konanom 23. apríla 2014 zástupca generálnej prokuratúry zotrval na dôvodoch písomnej žiadosti o vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu.

Sudca na neverejnom zasadnutí pléna ústavného súdu žiadal súhlas na jeho trestné stíhanie odoprieť.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 136 ods. 2 prvej vety ústavy ústavný súd dáva súhlas na trestné stíhanie alebo vzatie do väzby sudcu a generálneho prokurátora.

Z ústavného princípu nezávislosti funkcie sudcu podľa čl. 144 ods. 1 ústavy vyplýva okrem iného aj imunita sudcov.

Podľa čl. 145 ods. 2 druhej vety ústavy rozsah imunity sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 29a ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov za rozhodovanie nemožno sudcu ani prísediaceho stíhať, a to ani po zániku ich funkcií.

Podľa § 8 ods. 1 Trestného poriadku pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu nepodliehajú osoby, ktoré požívajú imunity a výsady podľa zákona alebo podľa medzinárodného práva.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa § 231 písm. j) Trestného poriadku iba prokurátor je oprávnený v prípravnom konaní vyžiadať súhlas na trestné stíhanie alebo na podanie návrhu na vzatie do väzby osoby, v ktorej prípade je na taký úkon potrebný súhlas Národnej rady Slovenskej republiky, Súdnej rady Slovenskej republiky, ústavného súdu alebo Európskeho parlamentu.

Podľa čl. 130 ods. 1 písm. e) ústavy ústavný súd začne konanie, ak podá návrh generálny prokurátor.

Podľa § 74e ods. 2 zákona o ústavnom súde ak príslušný orgán oznámi predsedovi ústavného súdu, že žiada ústavný súd o vydanie súhlasu na trestné stíhanie alebo na vzatie do väzby sudcu, sudcu podľa osobitného predpisu alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky, predseda ústavného súdu zvolá bez zbytočného odkladu plénum ústavného súdu. Plénum ústavného súdu prerokuje a rozhodne o žiadosti príslušného orgánu, pričom umožní osobe, ktorej sa žiadosť týka, vyjadriť sa o veci.

Pri rozhodovaní o žiadosti na vydanie súhlasu na trestné stíhanie sudcu podľa čl. 136 ústavy ústavný súd vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry (napr. PL. ÚS 19/02, PL. ÚS 24/03, PL. ÚS 4/04).

Ústava vo vzťahu k niektorým skupinám a kategóriám osôb upúšťa od zásady rovnosti práva a pripúšťa výnimku z pôsobnosti trestného práva pre tieto skupiny a kategórie osôb v rozsahu a spôsobom ustanoveným ústavou a zákonom. Do tejto kategórie osôb patria aj sudcovia, pričom imunita sudcu má zaistiť predovšetkým nezávislosť jeho rozhodovania, posilňovať jeho občiansku odvahu rozhodovať v súdnych sporoch v konkrétnych prípadoch len na základe ústavy, ústavných zákonov a medzinárodných zmlúv. Imunita sudcu je teda zvláštno oprávnenie považované za jednu zo základných záruk sudcovskej nezávislosti.

V konaní podľa čl. 136 ods. 2 ústavy postupuje ústavný súd v zmysle čl. 140 ústavy predovšetkým podľa všeobecných ustanovení § 18 až § 36 zákona o ústavnom súde a podľa

osobitných ustanovení § 74e zákona o ústavnom súde upravujúce špecificky konanie o ďalšej disciplinárnej a inej právomoci ústavného súdu.

Podľa čl. 131 ods. 1 druhej vety ústavy sa plénum ústavného súdu uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.

Podľa čl. 134 ods. 1 ústavy sa ústavný súd skladá z trinástich sudcov. Podľa § 4 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd je spôsobilý v pléne konať a uznávať sa, ak je na rokovaní a rozhodovaní prítomných aspoň sedem sudcov.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o ústavnom súde plénum ústavného súdu sa uznáva nadpolovičnou väčšinou všetkých sudcov. Ak sa táto väčšina nedosiahne, návrh sa zamietne.

Na rokovaní pléna ústavného súdu 23. apríla 2014 bolo prítomných desať sudcov. Za návrh na vydanie súhlasu hlasovalo šesť sudcov a proti návrhu na vydanie súhlasu hlasovali štyria sudcovia. Keďže plénum ústavného súdu v tajnom hlasovaní nedosiahlo ústavou a zákonom požadovanú väčšinu hlasov všetkých sudcov, návrh zamietlo.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2014